SUSJ 4/12

Savolaisen Osakunnan hännänkannattaja
Perustettu vuonna 1946

SISÄLTÖ

3 Pääkirjoitus: Kullakin paikkansa

4 Kuraattorj: Antaa enemmän kuin ottaa

5 Artikkeli: Kirveen kaikuja suomalaismetsistä – savolaisten Ruotsin-valloituksen vaiheita

8 Vaakunoiden jäähyväispalstalla Vehmersalmi, Vesanto ja Vieremä

11 Testaa tietosi vaakunasarjan päätösvisassa: Tunnistatko vaakunat?

14 Seniorisihteeri: Sennujen syyskausi paketissa

15 Kappalaisen kanssa Indiana Jonesin jalanjälkiä väistelemässä

17 Kansainvälisyyttä kotisohvalla eli lobbausta aiheesta Studying in an International Master's Degree Program at the University of Helsinki

19 Savolaenen horoskooppi ens vuojelle

22 Reseptinurkka: Tuunattuja jouluherkkuja

25 Senioripuheenjohtajan mietteitä: Sennuuden ihanuus ja kurjuus

27 Osakuntauutisissa syksyn virkailijabingo

30 KoKaKeKe-eksku: Puolentoista tunnin tee

31 Murremestarin älymassiinasta: Ossuuskunnan siännöt, osa III

SUSJ. Helsingin yliopiston Savolaisen Osakunnan tiedotuslehti. Perustettu vuonna 1946. **Julkaisija:** Savolainen Osakunta, Mannerheimintie 5 A ylin krs., 00100 Helsinki. **Päätoimittaja:** Heini Arjava, heini.arjava@helsinki.fi, 044-9989347. **Kirjoittajat:** Paula Andersson, Heini Arjava, Jaana Auvinen, Laura Korhonen, Mauno Kosonen, Jari Känninen, Jasmin Latva-Koivisto, Emmi Holopainen, Suvi Portin ja Ville-Pekka Vainio. **Kuvitus:** Oskari Wäänänen. **Kuvat:** Ville Lovikka. **Kannen kuva:** Heini Arjava**. Kieliasun tarkistus:** Heini Arjava ja Saara Turtiainen. **Taitto:** Oskari Wäänänen. **Painos:** 520 kpl. **Painatus:** Unigrafia Oy 2012. Joutsenmerkitty painolaitos. Susj-lehti ilmestyy 4 kertaa vuodessa. Lehti saa HYY:n järjestölehtitukea.

Kullakin paikkansa

Pohdiskelin taannoin pöydässä eräälle turkulaiselle, voisiko kuorolaulun suosio johtua sääty-yhteiskunnan murenemisesta. Kun ihmisten turvalliset ennalta määrätyt paikat yhteiskunnassa ovat kadonneet, oman puuttuvan kiintiöpaikan voikin löytää kuororivistä. Oman stemmansa joukoissa saa harvinaisen mahdollisuuden kuulua itseoikeutetusti johonkin ryhmään yksinomaan äänialansa perusteella, ilman yksilöllisyyden valokeilaa. Palkintona on vapauttava tunne pyyteettömästä kuulumisesta.

Turkulainen ei ollut samaa mieltä. Ehkä hän otti idean hieman turhan vakavasti.

Oma paikka on tärkeä asia, ja osakunnassa sen löytämiseen on hyvin paljon mahdollisuuksia. Kuororivit meiltä löytyvät totta kai, ja kuten moni marraskuun kokoustaja oli huomannut, myös osakuntaviran nappaaminen on helppo ja halpa keino hoitaa asia. Pienikin nakki takaa, että on osakunnalle hetken ajan korvaamaton: suuren osan loppuajasta voikin sitten käyttää hauskanpitoon ja omanarvontunteesta nauttimiseen.

Savolaisessa Osakunnassa parasta on kuitenkin se, ettei omaa paikkaansa siellä tarvitse ansaita. Mielestäni osakunnan henkeen kuuluu itsestään selvästi, että jokainen ovesta tulija toivotetaan yhtä iloisesti tervetulleeksi. Kävipä Vinnillä viikoittain tai kerran vuodessa, kuuluu aina automaattisesti porukkaan SavOlaisen säätynsä perusteella. Kun itse nousin Vinnin portaat ensi kertaa kaksi vuotta sitten, vastaanottokomitea turisi minulle kuin vanhalle tutulle. Ahven.

Tämä Susj on sikin sokin täynnä kirjavaa, värikästä ja herkullista aineistoa – ja on siis siinä mielessä hyvin jouluinen. Oma ehdotukseni on, että toteutatte jonkin Jasminin houkuttelevista resepteistä ja vietätte sen äärellä hiljaisen hetken vaakunoiden muistolle; tai sivistytte artikkelien parissa ja luotatte lopuksi savolaiseen sanaan siitä mitä ensi vuodella on takataskussa.

Päätoimittajan lämpimimmät jouluterveiset menevät lehtemme luottoavustajille sekä tietenkin aivan erityisesti väsymättömälle taittaja-taiteilijallemme Oskarille. Kaikille sudenulvonnan kuulolla oleville rauhallista joulua ja menestyksekästä vuotta 2013!

Heini

Päätoimittaja päätoimittaa myös vuonna 2013.

Antaa enemmän kuin ottaa

Teksti: Jaana Auvinen

Aloittaessani vuoden alussa kuraattorikauttani minua huolestutti osakuntalaisten keskuudessa vallinnut ajatus, että osakuntatoiminta veisi kohtuuttomasti aikaa opiskelulta ja työnteolta ja että aktiivisuus osakunnassa aiheuttaisi automaattisesti opintojen holtitonta venymistä. Ilokseni olen vuoden aikana huomannut huolen turhaksi. Osakunnalla on riittänyt kävijöitä, ja osakunnan suurimmat kerhot SOL ja SOSSu ovat saaneet jopa ennätysmäärän uusia jäseniä. Eikä osakunta-aktiivisuus ole nyt ainakaan kohtuuttomasti kenenkään opintoja venyttänyt, vaan osakuntalaisia valmistuu edelleen tasaisella tahdilla opintoajan rajaamisesta huolimatta. Osakuntatoimintaan ehtii vaikka vasta opintojen lopun häämöttäessä, joten rohkeasti mukaan! Osakunta onkin saanut tänä syksynä yli 50 uutta jäsentä, joiden toivon löytävän oman paikkansa Vinniltä meidän muiden savolaisten joukosta.

Ensi vuonna Helsingin yliopiston osakuntalaitos täyttää 370 vuotta. Tätä koko vuoden kestävää, kymmenen vuoden välein vietettävää Nationes Universitatis Helsingiensis Anno 2013 -tapahtumaa on suunniteltu jo pitkin syksyä yhteisosakuntalaisessa järjestelytoimikunnassa. Kaikkien osakuntien yhteinen juhla toivottavasti lujittaa jo entuudestaan vahvaa osakuntien yhteistyötä ja yhteenkuuluvuuden tunnetta. Tapahtumia osakuntien ympärillä tulee olemaan varsin laajalla skaalalla iltajuhlasta ja seniorisitseistä aina mahdolliseen osakuntakuorojen yhteiskonserttiin ja kesäiseen osakuntien väliseen purjehduskilpailuun. Juhlavuoden on tarkoitus myös toimia mainoksena osakunnille ja osakuntatoiminnalle, ja siksi ohjelmasta löytyy myös kaikelle kansalle avoimia tapahtumia. Lisäksi juhlavuonna on tarkoitus julkaista juhlakirja, joka keskittyy pohtimaan yliopiston kasvatustehtävää ja osakuntien roolia tässä tärkeässä tehtävässä. Toivottavasti mahdollisimman moni pääsee osallistumaan juhlavuoden tapahtumiin, sillä niitä tulee olemaan lukuisia. Tapahtumista tullaan tiedottamaan sekä osakuntalaisille sekä senioreille heti, kun juhlavuoden virallinen ohjelma on saatu lyötyä lukkoon.

Tämän kaiken juhlahumun lomassa Savolaisen Osakunnan ja Savolaisen Osakunnan Senioreiden yhteinen kansainvälisten asioiden toimikunta tulee järjestämään ensi vuonna kaksi matkaa, toisen Viroon ja toisen metsäsuomalaisten asuinalueelle Norjaan ja Ruotsiin. Matkojen alustaviksi ajankohdiksi on suunniteltu toukokuun ja elokuun alkuja. Matkoille ovat tervetulleita niin seniorit kuin osakuntalaisetkin. Toivottavasti mukaan saadaan myös runsas joukko virolaisia ja ruotsalaisia ystäviämme. Näiden matkojen lisäksi toimikunta pyrkii järjestämään Helsingissä pienimuotoisempaa toimintaa ja seminaareja, joiden tarkoituksena on herättää kiinnostusta kv-toimintaa kohtaan ja rohkaista osakuntalaisia luomaan suhteita niin Viroon kuin Ruotsiinkin.

Ensi vuodelle on siis tiedossa paljon mielenkiintoista toimintaa sekä osakunnan jäsenille että senioreillekin. Tervetuloa mukaan!

Hyvää joulua ja menestyksekästä uutta vuotta 2013 toivottaen,
Jaana

Kirveen kaikuja suomalaismetsistä

– Savolaisten Ruotsin-valloituksen vaiheita

Teksti: Paula Andersson

Selviä savolaisia

Suomalainen kielentutkija Torsten G. Aminoff matkusti Ruotsissa vuonna 1871 tutkimaan "Wermlannin suomalaisten kieltä ja oloja". Hän matkusti Tukholmasta rautatietä Arvikaan ja sieltä pohjoiseen suomalaismetsiä kohti. Gunnarskogin pitäjässä, josta suomalaismetsiksi kutsutun alueen sanottiin alkavan, asukkaat olivat kieleltään jo kokonaan ruotsalaistuneet. Sen sijaan kylät savupirtteineen, saunoineen ja riihineen olivat aivan kuin suomalaisia kyliä. Ja savupirtit lakeisineen ja uuninpankkoineen olivat aivan samanlaisia kuin Aminoffin syntymäseudulla Pohjois-Savossa! Sitkeästi olivat suomalaismetsien asukkaat säilyttäneet niin rakennustapansa ja vanhan elinkeinonsa huuhtaviljelyn kuin savolaiset ruokalajinsakin. Esimerkiksi "mutti" vaikutti vastaavan Pohjois-Savon talkkunaa.

Kun Aminoff lopulta löysi suomentaitoistakin muttikansaa, hän sai tarkemman selvityksen mutin olemuksesta: "Ruis- ja kaurajauhoista keitetään veteen, kovempoa kun huttu, niin jotta voi käillään pistää suuhunsa." Norjan puolella suomea puhui vain vanhempi väki. Ruotsin puolella oli sentään kyliä, joissa suomea kuuli lastenkin suusta. Suomen kieli oli kuitenkin kaikkialta katoamassa, ja Aminoff ennusti, että "puolen vuosisadan perästä on tämäkin ala epäilemättä jo muuttunut Ruotsalaiseksi ja Norjalaiseksi, niin että ainoastaan väännellyt oudot paikkain nimet tulevaisuudessa johdattavat matkustavaisen Suomalaisen tiedemiehen mieleen, että Savolaisen kirves on täälläkin kaikunut, että Wäinön ponteva kansa täälläkin Ruotsin erämaissa on perannut korvet ja raivannut tien sivistykselle".

Vanhoja suomalaistaloja

Kun suomalainen matkustavainen nyt lähes 150 vuotta myöhemmin kulkee samoilla seuduilla Ruotsin ja Norjan rajan tuntumassa, hän havaitsee sellaisia nimiä kuin Mattila, Juhola, Ritamäki ja Lebiko. Kotoisia nimiähän ne ovat, eivät ollenkaan niin väänneltyjä kuin Aminoff olisi odottanut. Ritamäki oli Värmlannin viimeinen suomalaistorppa, jota asuttiin ja viljeltiin perinteiseen tapaan. Savutupa jäi kylmilleen vasta, kun sisarukset Beda ja Henning Jansson muuttivat hoitokotiin Torsbyhyn vuonna 1964. Ritamäki on nykyään suojelukohde, ja kesäaikaan se toimii kahvitupana ja Sjutorpsleden-vaellusreitin pysähdyspaikkana. Mattilassa puolestaan tarjotaan aitta- ja mökkimajoitusta vieras saa tuhdin muttiaterian, ja tilauksesta isäntä lämmittää komean savupirtinkin.

Mattilan naapurissa on maineikas Juholan talo, jonka viimeisiä asukkaita olivat naimattomat Jonssonin (Oinoisen) sisarukset Heikki, Erkki, Maria, Martta, Jussi ja Miina. August Eriksson, joka poikasena oli paimenena Juholassa, on kertonut häntä haastatelleelle Pertti Virtarannalle: "Siellä minä ei puhunna ruohtalaista sanoa niijen kanssa. Ne ei puhunna välillään ruohtalaista. Ja kehnoja ne olkii puhumaan ruohtalaista." Monet 1900-luvun alkupuolella metsillä käyneet tutkijat saivat Juholasta majapaikan, ja heidät otettiin aina vieraanvaraisesti vastaan. Talonpidossa sisarukset kuitenkin olivat nuukia, ja se on antanut aihetta kaskuille, joita Virtaranta on merkinnyt muistiin. Jussi säästeli hevostaan, joka oli hänelle kaikki kaikessa, ja heinäaikaan piti ihmisten kantaa heinät latoihin. Heinämiehiä suututti: "Hevonen seiso siinä yläpuolla Kaskenpellon ja kahto miesten peällen kun ne kanto heiniä ja rupes hirnumaan niillen. Miehet sano jotta nyt hevonen nauraa meillen kun myö kannammo heiniä." Sisaruksista viimeinen, Jussi, kuoli vuonna 1939. Juhola on Ritamäen tapaan suojelukohde. Sen pihapiiri on avoinna kävijöille, vaikka rakennuksiin ei tavallisesti pääsekään.

Erämaita asuttamassa

Savolaisten massiivinen muuttoliike Ruotsin puolelle oli jatkoa Sisä-Suomen asuttamiselle 1500-luvulla. Savolaisten harjoittamaan kaskiviljelyyn tarvittiin suuria havumetsäalueita, ja jokaisen sukupolven täytyi etsiä itselleen uudet kaskimaat. Alkuaan Etelä-Savosta tullut väestö levittäytyi pohjoisen Savon, Hämeen ja Satakunnan asumattomiin metsiin ja Pohjanmaalle asti.

Savolaiset kaskiviljelijät joutuivat Vaasa-dynastian talouspolitiikan pelinappuloiksi, kun Kustaa Vaasa alkoi ohjailla asutustoimintaa. Kuninkaan vahvistuva keskushallinto nieli pohjattomasti varoja, siinä ei Salan hopeakaivoksen hopeakaan pitkälle riittänyt. Kustaa-kuningasta kismitti, että talonpoikaistiloilla saattoi samalla verolla elää suurperheissä useita pariskuntia, siis paljon väkeä, josta kruunulle ei ollut pienintäkään hyötyä. Havumetsät piti saada viljelysmaaksi, ja suurperheet oli hajotettava omille veroa maksaville tiloilleen. Kun Keski-Suomi oli asutettu ja saatettu verotuksen piiriin, Rautalammin hiljattain perustetusta uudisasutuspitäjästä tuli portti länteen Ruotsin puolelle. Myös Keski-Ruotsin suuret havumetsät oli saatava viljelykseen.

Savolaisten muuttoliike Ruotsin puolelle alkoi 1500-luvun lopussa ja kesti satakunta vuotta. Sinä aikana arvioidaan noin 13 000 siirtolaisen lähteneen meren taakse. Metsäsuomalaiset levittäytyivät kaikkiin Keski-Ruotsin maakuntiin. Eteläisin suomalaisasutus syntyi Tivedenin erämai-

hin Vänern- ja Vättern-järvien alueelle, ja pohjoisessa asutus ulottui Lappiin saakka.

Kaskeamisen ohella metsäsuomalaisten pääasiallisia elinkeinoja olivat peltoviljely, karjanhoito, kalastus ja metsästys. Kaskeamista tosin alettiin rajoittaa jo 1630-luvulla, kun metsiä tarvittiin suurten kaivosyhtiöiden tarpeisiin. Suomalaisten oli entistä enemmän siirryttävä muihin elinkeinoihin, ja erityisesti rautaruukkien läheisyydestä heidän piti väistyä kauemmas länteen. Tällä tavoin asutettiin pohjoisen Värmlannin metsät, joiden kautta suomalaisasutus levisi edelleen Norjan puolelle. Osa metsäsuomalaisista päätyi Amerikkaan asti, Ruotsin vuonna 1638 perustamaan Delawaren siirtokuntaan.

Carl Axel Gottlund 2021

Suomalaisista matkustavaisista metsäsuomalaisille merkityksellisin on ollut Carl Axel Gottlund (1796–1875). Suomessa Gottlund tunnetaan muun muassa kirjailijana ja lehtimiehenä, joka käytti omaperäistä savonvaikutteista suomea, sekä toisinajattelijana, joka joutui muiden suomalaisuusmiesten varjoon. Suomalaismetsissä hänet muistetaan muista asioista ja ansioista.

Gottlund oli ruotsinkielinen papin poika ja sen verran savolainen, että hän oli osan poikavuosistaan viettänyt Juvan pappilassa ja oppinut siellä jonkin verran paikallista murretta. Gottlund lähti opiskelemaan Turun akatemiaan ja sieltä edelleen Uppsalaan. Uppsalan ylioppilaana hän teki kaksi pitkää vaellusta metsäsuomalaisten keskuuteen, ensin Taalainmaalle 1817 ja sitten Värmlannin ja Norjan metsiin 1821–22. Värmlannin suomalaiset valittivat ruukkien ja Norjan suomalaiset sahayhtiöiden mielivaltaa: niinpä Gottlund ryhtyi monenlaisiin toimiin suomalaisten aseman parantamiseksi ja suunnitteli muun muassa suomalaisen itsehallintoalueen ja kirkon perustamista.

Vaikka Gottlundin kaikki pyrkimykset eivät toteutuneet, hänen hyväntekijän maineensa on metsillä ollut vankkumaton. Gottlund on keskeinen persoona myös nykypäivän metsäsuomalaisuudessa. Svullryassa Norjassa on 1970-luvulta asti vietetty joka kesä suomalaismetsäpäiviä (Finnskogdagene), ja Gottlundin itsehallintoajatuksiin palataan julistamalla Svullrya festivaaliviikonloppuna Suomalaismetsien tasavallaksi. Lähivuosina Gottlund saa entistä enemmän näkyvyyttä, kun hänen matkoistaan metsäsuomalaisten pariin tulee kuluneeksi 200 vuotta. Juhlavuoteen liittyvät tapahtumat – vaellukset, näyttelyt, esitelmät – ovat jo täydessä käynnissä. Gottlundin jalanjäljissä kuljetaan aina vuoteen 2021 asti.

Kirjoitus pohjautuu metsäsuomalaisten kieltä koskevaan väitöskirjatyöhön.

VAAKUNAT

Vaakunoiden jäähyväiset

Teksti: Jasmin Latva-Koivisto

Pitkän juttusarjan viimeiset vaakunat esitellään tässä numerossa. Kaikki Vinnin seinille ripustetut vaakunat (ja sellaisetkin, joiden siellä pitäisi roikkua) on nyt siis käyty läpi, ja sinun, Suden lukijan, maakuntatietous on siten huipussaan!

Vehmersalmi

Vehmersalmen vaakunassa on mustalla pohjalla kuusi kultaista airoa lomittain ristissä. Airot viittaavat vesillä liikkumiseen ja kalastukseen. Vaakunan on suunnitellut Gustaf von Numers, ja kuva hyväksyttiin Vehmersalmen vaakunaksi 1960-luvulla. Nykyään vaakuna on epävirallinen kotiseutuvaakuna, sillä vuoden 2005 kuntaliitoksen myötä Vehmersalmi on yksi Kuopion kaupunginosista.

Ennen kunnan lakkauttamista sen pinta-ala oli n. 550 km2 ja vesistöjen osuus tästä reilut 200 km2, eli alueella on reippaasti järviä. Vesistöjen suuri osuus mahdollistaa vesillä liikkumisen, ja alueella on myös paljon kesämökkejä. Kuntaliitoksesta huolimatta peruspalvelut ovat säilyneet Vehmersalmella. Vehmersalmen nähtävyys on Josef Stenbäckin suunnittelema vuonna 1920 valmistunut kirkko. Kirkko rakennettiin tiilestä, sillä Vehmersalmella on sijainnut useampikin tiilitehdas.

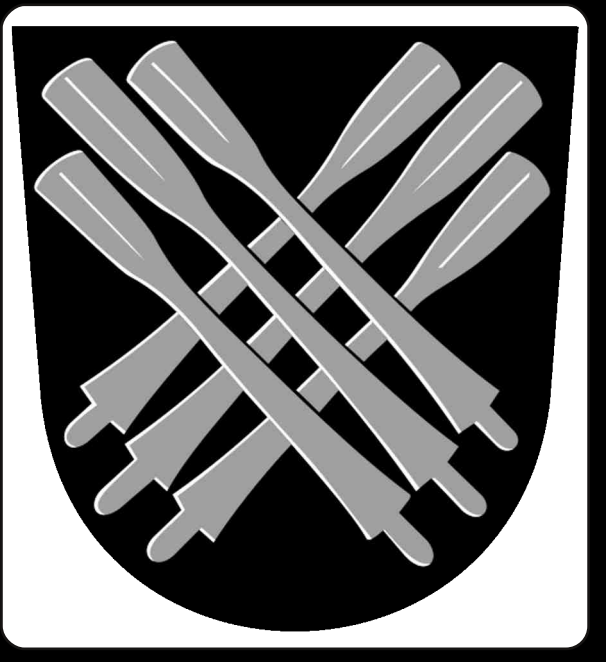

Vesanto

Vesannon vaakunan selitys on “mustassa kentässä kultaiset viitosjänteet”. Vaakunan kuva on nuottiviivasto ja viittaa Vesannon musiikilliseen aktiivisuuteen. Tämänkin vaakunan on suunnitellut Gustaf von Numers.

Vesannon kunta perustettiin 1871, kun se erotettiin Rautalammin pitäjästä. Vesannon pinta-ala on nykyään vajaa 570 km2, ja asukkaita siellä on 2355. Kesäisin ihmisten määrä kasvaa, kun monet saapuvat matkailemaan ja viettämään aikaa loma-asunnoillaan.

Vesantoon voi mennä ihailemaan C. Zieglerin suunnittelemaa 1870-luvun puukirkkoa, jonka tuntemattoman taiteilijan maalaama alttarifresko on alun perin sijainnut Laatokan-Karjalassa ja on pelastettu sieltä Vesantoon sodan aikana. Vesannossa voi myös tutustua historiaan torpparimuseossa. Vaakunassakin ilmenevä musiikillinen aktiivisuus näkyy kuorotoimintana, jolla on Vesannossa pitkät perinteet, sekä erilaisina musiikkitapahtumina, kuten vaikkapa sahansoiton SM-kilpailuna. Vesannossa on myös tossutehdas. Siellä valmistetaan meille kaikille tuttuja Reino-kenkiä!

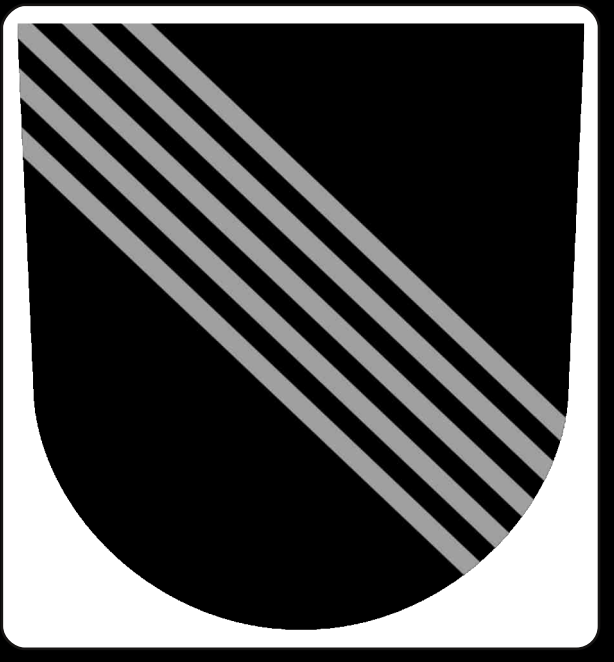

Vieremä

Vieremän vaakunan selitys kuuluu: “Mustassa kentässä kaateinen polviorsi, jossa kasvaa havunoksa; molemmat kultaisia”. Vaakuna kuvaa kunnan nimen alkukirjainta ja sen metsiä. Aake Kaarnama on suunnitellut vaakunan.

Vieremällä on pinta-alaa reilut 973 km2 ja asukkaita on 3950. Naapurikuntiin kuuluvat Iisalmi, Kiuruvesi, Sonkajärvi, Pyhäntä ja Kajaani. Vieremä on tunnettu raviradastaan. Varhaisimmat merkit ihmisen asuinpaikoista Vieremällä löytyvät Luvejoen varrelta, ja ne ovat jo ajalta 6500–4200 eKr.

Vieremällä on monipuolisesti luonnonnähtävyyksiä: esimerkiksi Aarnikotkan luontopolku, Linnaharjun metsäpolku, Talaskankaan luonnonsuojelualue, Revonsuon luontopolku, erilaiset kalastuspaikat ja Kovaskoski, johon voi mennä vaikkapa melomaan. Vieremällä sijaitseva Hällämönharju on virallinen harjujensuojelukohde. Kuntaan voisi lähteä luontopolkujen kiertämisen lisäksi myös museokierrokselle: sieltä löytyvät kotiseutumuseo, hevosajoneuvomuseo ja koulumuseo.

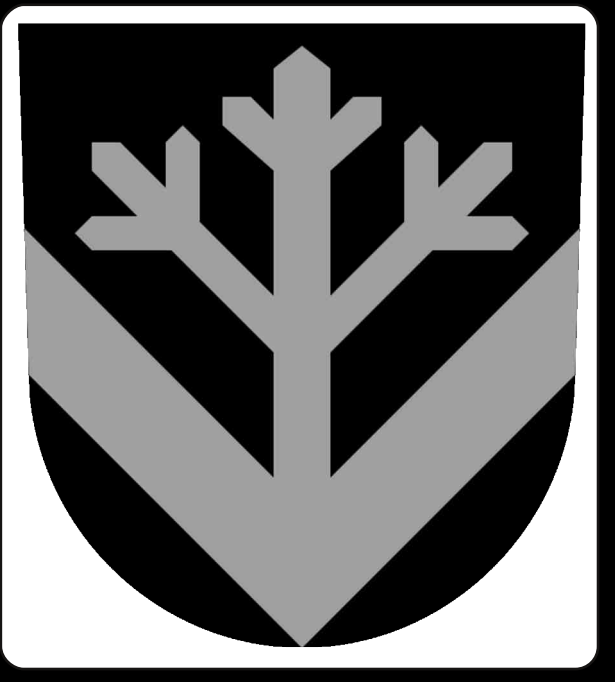

Tunnistatko vaakunat?

Kuinka moni muistaa vielä numeron, jossa vaakunapalsta ilmestyi ihmisten ilmoille? Arkisto- ja nuuskimalla selvisi ainakin, ettei se ole osakuntalaissukupolven ulottumattomissa, sillä Soile Tolvanen aloitti Savon vaakunoita -sarjan Suden numerossa 2/2008.

Sarjan alkutaipaleella esittelyt keskittyivät vielä vaakunoiden historiaan, mutta laajentuivat vähitellen kiinnostaviksi kuntatietoiskuiksi ahkerien maakuntasihteerien käsissä. Nyt lukijalla on mahdollisuus testata, kuinka hyvin vaakunat ovat jääneet mieleen (jos niitä ei muuten jo osaa etu- ja takaperin). Susj kiittää kaikkia palstan pitäjiä menneistä vuosista!

(sorsien nokat ja jalat punaiset)

1.

2.

3.

4.

5.

6.

7.

8.

(punainen kirkko)

9.

10.

11.

(punaiset liekit)

12.

(sinihopea)

13.

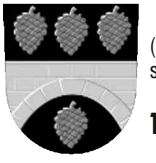

(hopeinen silta)

14.

(punainen tausta)

15.

(vihreä tausta, hopeinen vesi)

16.

(keihäänkärki ja kengät punaiset)

17.

18.

(punainen vene)

19.

(vihreä tausta)

20.

21.

22.

(hopeiset airot)

23.

24.

25.

(sarvet, silmät ja kieli punaiset)

26.

27.

(punamustahopea)

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

(sininen tausta keskellä)

36.

(hopeahirsi ja kolme punaista tulenlieskaa)

37.

38.

(punainen Mars-merkki)

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

(sininen tausta)

47.

48.

49.

(punahopea)

50.

51.

52.

53.

54.

(punahopea)

55.

56.

Onko tieto tarttunna?

<10	Toinneehan noeta vielä kertaella.
10-25	Kelevosti on vuakunat hallussa.
26-45	Taejat olla iha savolaene!
>46	Aeka mestar out!

Oikeat vastaukset:

1-Maaninka, 2-Mikkeli, 3-Sonkajärvi, 4-Riistavesi, 5-Virtasalmi, 6-Mikkelin mlk, 7-Rantasalmi, 8-Pieksämäki, 9-Kuopio, 10-Savonranta, 11-Savonlinna, 12-Puumala, 13-Kartfula, 14-Sulkava, 15-Pertunmaa, 16-Heinävesi, 17-Lapinlahti, 18-Kiuruvesi, 19-Säämäki, 20-Muuruvesi, 21-Mäntyharju, 22-Iisalmi, 23-Enonkoski, 24-Anttola, 25-Kangasniemi, 26-Joroinen, 27-Siilinjärvi, 28-Rautalampi, 29-Pieksämmaa, 30-Keitele, 31-Jäppilä, 32-Pielavesi, 33-Pieksämäki (vanha), 34-Kangaslampi, 35-Varpaisjärvi, 36-Tervo, 37-Juankoski, 38-Nilsiä, 39-Rautavaara, 40-Iisalmen mlk, 41-Kerimäki, 42-Tuusniemi, 43-Ristiina, 44-Juva, 45-Kuopion mlk, 46-Vehmersalmi, 47-Punkaharju, 48-Vieremä, 49-Hirvensalmi, 50-Kaavi, 51-Varkaus, 52-Suonenjoki, 53-Vesanto, 54-Leppävirta, 55-Säyneinen, 56-Haukivuori

Sennujen syyskausi paketissa

Vuoden viimeinen Susj tuo mukanaan myös minun seniorisihteerikauteni viimeisen senioripalstan. Osakunnan kokous valitsi seniorisihteeriksi vuodelle 2013 Tomi Lappalaisen, joka varmaankin kertoo itsestään lisää seuraavassa Susj-lehdessä.

Tämä vuosi seniorisihteerinä on ollut samalla ensimmäinen vuoteni seniorina. Seniorisihteerin viran hoitaminen on ollut oikein hyvä tapa tutustua yhdistyksen toimintaan ja jäseniin. Kiitos yhdistyksen hallitukselle ja kansainvälisyystoimikunnalle, teidän kanssanne on ollut hauskaa hoitaa yhteisiä asioita!

Tässä katsaus yhdistyksen loppuvuoden tapahtumiin:

- 8.9. tehtiin syysretki Hämeenlinnaan yhdistyksemme jäsenen Marjatta Tiirikkalan johdolla. Retkelle osallistui kuusi senioria.

- 28.9. maisteltiin viskejä Eteläsuomalaisen osakunnan senioreiden kanssa ESOn tiloissa. Osallistujia oli parikymmentä ja tilaisuuden vetäjänä toimi yhdistyksemme jäsen Kalevi "Uke" Keinänen. Osallistuinpa viskinmaisteluun itsekin, kiitos Ukelle asiantuntevasta ja hauskasta viskien maailman esittelystä. Tilaisuudesta voi lukea lisää senioreiden Keäkkä-Susj-blogista osoitteesta savoseniorit.wordpress.com.

- 10.10. järjestettiin perinteinen syyskeilaus Ruusulan keilahallissa, osallistujia kymmenkunta.

- 26.10. järjestettiin Alumnijuhlan etkot Helmilässä.

- 29.10. osakuntien senioriyhdistysten hallitukset tapasivat ravintola Nyyrikissä ja tapaamisessa keskusteltiin muiden muassa senioriyhdistysten välisestä yhteistyöstä sekä yliopiston alumniyhdistyksen ja senioriyhdistysten yhteistyöstä ja kaksoisjäsenyydestä. Lisäksi jaettiin ideoita yhdistysten toimintaan.

- 6.11. tutustuttiin kerhokoti Helmilän talon tähtitorniin yhdistyksemme sihteerin Marika Höltän opastuksella, mukana kymmenkunta senioria. Puhuttiin myös, että tähtitornikäyntejä voitaisiin järjestää useamminkin, asiasta kiinnostuneiden kannattaa siis seurata yhdistyksen tiedotusta.

- 24.11. juhlittiin Talakkunoita Malmin VPK:n talolla ja ennen juhlia yhdistys järjesti Talakkunaetkot.

- 10.12. järjestettiin perinteiset Annan päivän juhlat, tosin tällä kertaa viikonlopulle osuneen Annan päivän vuoksi poikkeuksellisesti Jutan päivänä.

Hyvää uutta vuotta kaikille lukijoille ja tapaamisiin senioritoiminnan merkeissä!
Ville-Pekka Vainio
Osakunnan seniorisihteeri 2012

Indiana Jonesin jalanjälkiä väistellen

Teksti: Suvi Portin
Kuva: Ville Lovikka

Yksi kenties erikoisimmista osakuntaviroista on kappalaisen virka. Virkaan valitaan usein teologi, koska ainakin aiemmin kappalaisen tehtävänä on ollut "huolehtia hengellisistä tilaisuuksista ja sielunhoitotyöstä." Nykyään kappalaisen tärkein tehtävä on vihkiä isäntä ja emäntä virkakautensa alussa usein sangen humoristisella tavalla. Itse olen niin ikään teologi ja opiskelen kuudetta vuotta.

Kokeile Kaikkea Kerran -kerho toteutti lokakuussa monen osakuntalaisen haaveen ja teki ekskursion kappalaisen johdolla inspehtori Martti Nissisen luennolle 25.9. Martti on paitsi osakunnan inspehtori, myös teologisen tiedekunnan Vanhan testamentin eksegetiikan professori. Myös omana pääaineenani on Vanhan testamentin eksegetiikka, johtuen osittain inspehtorista, osittain oudosta intohimosta hepreankieltä kohtaan.

Osakuntalaisia saapuu mukava määrä paikalle kuulemaan Martin opetusta. Luentosalissa on miellyttävä puheensorina, joka lakkaa nopeasti professorin alkaessa oman puheensa. Tällä luennolla ei tarvita mikrofonia, sillä SavO:n inspehtori puhuu kuuluvasti ja ymmärrettävästi, ainakin mikäli ymmärtää savon murretta. Sen sijaan ihmisille, joille savolaiset diftongit ovat vieraita, voi vaikkapa termi "Qumranin kiäröt" jäädä epäselväksi.

Luento alkaa yleisökysymyksellä, jota kukaan meistä ei kuule eikä ymmärrä,

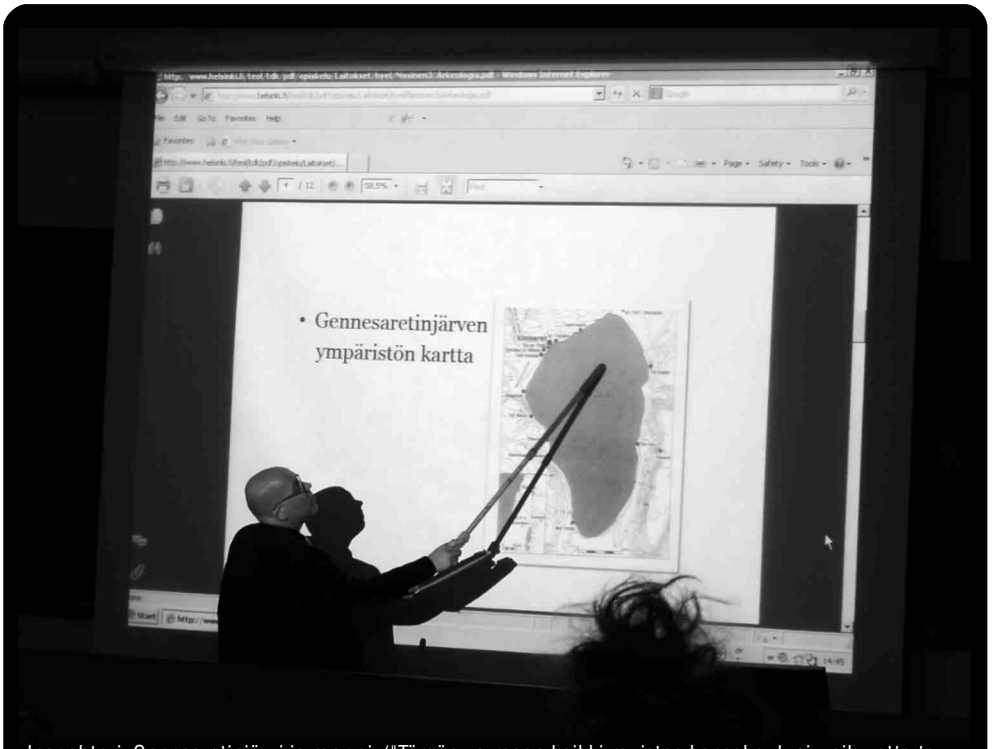

Inspehtori, Genesaretinjärvi ja moppi. ("Tämän varmaan kaikki muistaa kansakouluaj... eiku ette te oo sitä käyneet.")

mutta Martti vastaa siihen silti tapansa mukaan diplomaattisesti. Kysymyksen jälkeen siirrytään päivän aiheeseen, joka on Vanha testamentti ja arkeologia. Heti aluksi inspi tekee selväksi, että teksti- ja arkeologiset lähteet ovat erillisiä eivätkä viittaa aukottomasti toisiinsa: "Ei voida mennä etsimään todisteita ja Raamattu toisessa kädessä päätellä, mitä mikin merkitsee!" Martti myös korostaa arkeologisten lähteiden riippumattomuuden tärkeyttä siteeraamalla kollegaansa Risto Lauhaa: "Kivet eivät valehtele, sillä ne eivät sano mitään!" Siis: arkeologiassa tulee olla tarkka siitä, että ei tulkitse liikaa lähteiden perusteella.

Kun arkeologian perusluonne on esitelty, aletaan kerrata, minkälaisia arkeologisia löydöksiä voi löytyä ja mistä. Osa tärkeistä arkeologista kaivauspaikoista on jopa kappalaiselle vieraita, mutta tähänkin ongelmaan Martti antaa yleispätevän ohjeen: "Kahtokee Kuuklesta."

Arkeologisten löydösten perussääntö on sen sijaan erittäin tuttu: kivimateriaali säilyy, paperikäärot eivät. (Samoinhan on osakunnalla, sillä paperit ja lehdet usein hukkuvat tai häviävät, mutta esineet kuten astiat säilyvät kunnes hajoavat.) Itselleni kuudennen vuoden opiskelijana moni aihe luennolla on tuttu, joten suurin ahaa-elämys liittyy skarabeehen eli koristeelliseen kovakuoriaisfiguuriin. Lapsuuteni lempipelin eli Muuttuvan labyrintin koppakuoriainen onkin ehkä skarabee eikä vain ötökkä! Luentoa elävöittävät paljon inspehtorin omat kokemukset kaivauksilta. Näemmä yhdeltä kaivauspalstalta voi löytyä pelkkää uima-altaan perustaa, kun viereisestä nousee ruukkua yhtenään. Martti havainnollistaa: "Lähi-Idässä keramiikka on melkein oma maalajinsa; Suomessa jos löytyy ruukunsiru, siitä kirjoitetaan lehdissä. Lähi-idässä ruukunsirpaleita saa potkia jaloistaan, ei niitä kukaan ehdi tutkia."

Arkeologian perusesittelyn lisäksi luennon tärkein tiedollinen anti oli suuri kysymys Vanhan testamentin jumalan eli Jahven vaimosta. Nykyaikaiseen tyyliin katsottiin Youtubesta filmiä, jossa oli Martin yhteistyökumppaneita ja kollegoita (löytyy nimellä The Bible's Buried Secrets, Episode 2 – "Did God have a Wife?"). Dokumentti antoi hyvän kuvan siitä, kuinka tärkeää arkeologia on raamatuntutkimukselle. Filmi oli kappalaisen mielestä mielettömän kiinnostava, sillä yksi lempiaiheistani (skitsofreenisen tunnistamattomia lentäviä kappaleita näkevän profeetan lisäksi) on ehdottomasti kysymys siitä, missä vaiheessa syntyi usko pelkästään yhteen jumalaan. Oma sieluni ja sydämeni koki valitettavasti Martin luennolla suuren iskun, kun inspehtori kuvasi – kauhakuormuria esittäen – kuinka huonoa ja vastuutonta arkeologiaa Indiana Jones-elokuvissa onkaan. Minusta ei voikaan tulla hurjaa arkeologiseikkailijaa, vaan todella korkeintaan vanhoja tekstejä tutkiva lukutoukka!

Haaveiden murskaantumisesta huolimatta luennosta jäi minulle ja muille osakuntalaisille iloinen mieli ja saattoipa jotain oppejakin jäädä korvan taakse. Valitettavan harvoin kuulee luennoilla savonkielistä opetusta!

Kansainvälisyyttä kotisohvalla

Eli lobbausta aiheesta Studying in an international Master's Degree Program in University of Helsinki

Teksti ja kuvat:
Laura Korhonen

Oletko joskus pohtinut opiskelijavaihtoon lähtöä, mutta kaikki se järjestely ja kämppien vuokraus ja ehkä myös kokonaan uudessa kulttuurissa asumisen jännitys ovat estäneet hakemisen? Niin minulle kävi. Tavallaan vaihtoon lähteminen kiinnosti, mutta se tuntui liian vaivalloiselta ja suoraan sanottuna pelottavalta (olen koko elämäni aikana muuttanut vain kaksi kertaa). Niinpä kandiopintojen jälkeen täydelliseksi vaihtoehdoksi nousi omassa kotiyliopistossa opiskeleminen, mutta kansainvälisessä maisteriohjelmassa!

Opiskelen nyt toista vuotta kaksivuotisessa Religious Roots of Europe Master's Degree Programmessa (RRE), johon sisältyvät kaikki maisterinopintoihin vaadittavat 120 opintopistettä. Kaikki opetus on englanniksi, ja opiskelukavereita on nykyään ympäri maapalloa Chilestä USA:n, Burundin ja Ghanan kautta Pohjoismaihin, Itä-Eurooppaan ja Kiinaan asti.

RRE on niin kutsuttu Joint Programme, kuuden eri yliopiston yhteistyöhanke: nämä ovat Helsinki, Lund, Kööpenhamina, Århus, Oslo ja Bergen. Viime vuonna meitä aloitti yhteensä 25 opiskelijaa, Helsingissä viisi. Kukin yliopisto tarjoaa kursseja, joista voimme pakollisten kurssien (3x10 op) sekä graduseminaarin (40 op) jälkeen valita viisi kurssia, 10 op kukin. Opetus tapahtuu pääosin AULA-nimisellä oppimisalustalla (kuin Moodle, mutta oikeasti toimii ja on hyödyksi). Sen kautta kurssien opettajat ja opiskelijat pitävät yhteyttä niin chat-luennoilla, viikottaisten tehtävien palautuksilla kuin kurssikirjallisuutta lukemalla.

Onneksi aivan kaikki opetus ei tapahdu vain netissä, sillä yksinäinen ruudun tuijottaminen kieltämättä puuduttaa välillä

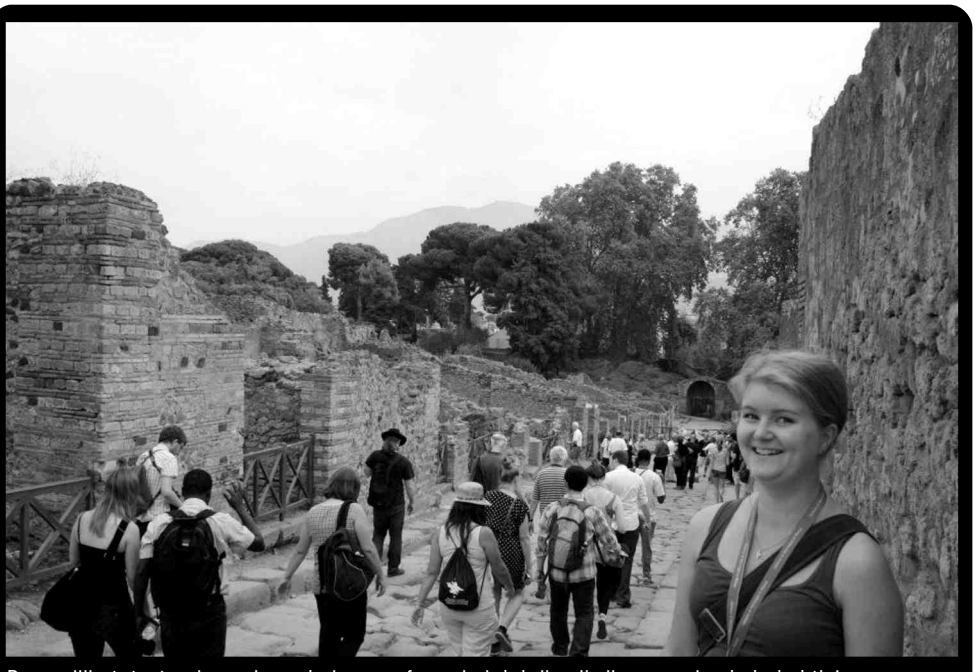

Pompeijiin tutustuminen alansa huippuprofessorin johdolla oli viime vuosien kohokohtia!

ja itsekuri on kovilla. E-learningin lisäksi opetusta on myös kaksi kertaa lukukaudessa järjestettävillä compact-seminaareissa. Seminaarimatkat ovat olleet aivan ehdottomasti koko kokemuksen parasta antia! Niillä pääsee neljä kertaa vuodessa tutustumaan toiseen pohjoismaiseen yliopistokaupunkiin ja kuuntelemaan luentoja eri alojen huipuilta.

Akateemista tasoakin hienompaa opiskelussa on kuitenkin ollut uusien ihmisten tapaaminen ja heidän kanssaan ystävystyminen. Meidän vuosikurssimme on niin juonut viiniä nunnien pitämän hostellin katolla öistä Roomaa katsellen kuin pitänyt Halloween-bileet Tanskassa aitoa amerikkalaista kurpitsapiirakkaa nauttien. Onnekseni olen myös pystynyt kutsumaan kaksi tanskalaista ja yhden britin perheeni mökille nauttimaan Kallaveden liplatuksesta kauneimpaan kesäaikaan. Kaiken tämän ansiosta minulla on nykyään ainakin kolme yöpaikkaa aina tarjolla Kööpenhaminassa ja kaksi Oslossa (molempiin löytyy muuten tosi halpoja lentoja).

RRE:n lisäksi Helsingin yliopistolla on muitakin maisteriohjelmia. Jos siis kuolleet kielet eivät ole ihan se vahvin osaamisalue mutta kansainvälisyys kotisohvalta kiinnostaa, käy ihmeessä katsomassa niistä tarkemmat tiedot: nopeasti vilkaistuna lähes joka alalta humanistisista neurotieteisiin näyttäisi löytyvän jotain.

Tarkempaa infoa on osoitteessa www.helsinki.fi/internationalprogrammes. Hakuaika on 19.11.2012–31.1.2013, eli tammikuun loppuun asti on aikaa miettiä. Kandin tutkinto pitää olla suoritettuna, mutta hakemaan pystyy jo nyt, jos tietää valmistuvansa keväällä. Suosittelen lämpimästi tutustumaan!

Englantilais-tanskalais-suomalaiset lettukestit Kallaveden äärellä.

Savolaenen horoskooppi ens vuojelle

Susj tarjoaa vuoden lopuksi lukijoilleen tulevan vuoden ohjeistusta savolaisittain. Tämä horoskooppi on liikkunut internetissä jo tovin: tekijästä ei valitettavasti ole tietoa, ja jos joku hänet tunnistaa, toimitus kuulee siitä mielellään.

Pässi
(21.3. - 20.4.)

Pelekkee rakkauven roesketta ens vuonna! Vaekka ylleesä oot kovapäene, niinyt aivos on muuttunna onnesta hyytelöks. Välillä toentas pistee vastaannii, ies vaehtelun vuoks. Pistät rahhoo kaekkeen turhuuteen, mutta semmosia seleväpäesyyven hetkiä ee sulla oo että moesta huomoesit – puhumattakaa että siitä välittäisit. Mutta vielä se arki alakaa sullakii...

Sonni
(21.4. - 20.5.)

Yritähän vähä hillitä ihtees, sinä niät vieläkii liijan ussein punasta ja raevostut sen taotta turhan päeten. Toesaalta oot hyvinnii enerkinen ja ihan puhkut tarmoo. Kato kuitennii mihin suuntaan puhkut, sillä suuhykieniassa oes parantamisen varroo. Tilloo aeka hammasliäkäriltä.

Velj'miehet
(21.5. - 21.6.)

Veljekset on ylleesä ko ilvekset, mutta sinun perhesuhteissas on nyt toevomisen varroo. Viekee ies huonekalut ulos enneku ruppeette selevittelemmää väliänne. Tiijossa on rytinöö – saerasaato ja polliisi kannattaa kuhtua paekalle jo etukättee.

Rapu
(22.6. - 22.7.)

Sun kukoistukses kuorestaan, kerrankin puhkeaa. Mutta ee kuitenkaa vielä ens vuonna. Terveyen kanssa on pieniä ongelmia; esimerkiks rutto suattaa vaevata.

Ilves
(23.7. - 22.8.)

Sinusta tuntuu että vanahenet ihan silimissä, korvattii alakaa työntee tupsukarvoo. Mittää et asialle maha, se on sinun kohtalos. Joskushan vanahuus ja viisaus kuuluvat yhteen – mutta ee kuitenkaa sinun tappauksessas.

Vanhapiika
(23.8. - 23.9.)

Ens vuonna viskoot turhat estot nurkkaan ja ruppeet rymyämmään! Liikunta kuuluu entistä tiukemmin sinun ja lähheistes elämään. Erityisen rivakkoo liikuntoo suavat muitten leuat, kun hyö märehtivät sinun tekemisiäs.

Puntari
(24.9. - 23.10.)

Joka vanhoja muistaa, sitä puntarilla piähän! Unoha siis omat ja muihennii velat ja vipit ja aloita uus vues puhtaalta pöyvältä. Unoha myös liiallinen tarkkuus ja muista että likiarvo voep olla arvo sinänsä.

Mäntypistiäinen
(24.10.- 22.11.)

Intohimot jylleevät entistä hurjemmin ens vuonna. Et malta pysyä yhessä kohti, vuan pörreet kukasta kukkaan. Toesaalta ossoot olla niin pisteliäs, etteivät heekomaat sinun kanssas pärjee ollenkaa. Pikkusen armoo voesit osottoo muillekkii.

Kukko
(23.11. - 21.12.)

Sinä se haluat olla aena ensimmäesenä ja suuna piänä joka paekassa! Semmosessa elämässä on vuarasa; kaaloja on katkastu pienemmästäe synnistä. Haluasit olla vappaa ku taevaan lintu, mutta se jiä haaveeks; lennot loppuu lyhyeen ja alatulo on yhtä issoo tömähystä. Pysy siis kot'orsilla ja tyyvy siihen että suat tyrannisoija kot'väkkee ja työkavereita.

Poro
(22.12. -20.1.)

Tällä petterillä on turhan punanen nenä etennii syntymäpäeväsä aekaan! Valomerkki tulloo ennenku huomootkaa ja sen jäläkeen on ihan oma valintas haluatko kävellä vae kontata kottiis. Sinnoot välilläko vanaha jäkälä; et hyväksy mittää uuvenaekasta. Yritä kuitennii pysyä mualliman menoss mukana, lähe vaekka matkoille. Kannattaa suunnata pohjoseen päen.

Ves'mies
(21.1. - 19.2.)

Suo siellä, vetelä tiällä – siinä ens vuoen ennuste. Katto vuotaa, pyykkikone särkyy, virtsatietulehus isköö ja nenäliina kastuu – jospa seoroova vues oes vähä aarinkoesempi.

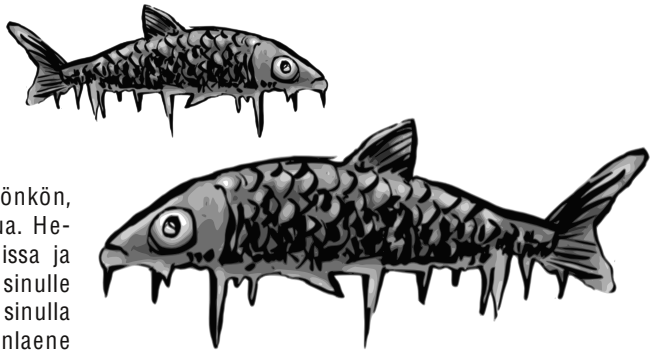

Muikut

(20.2.-20.3.)

Talavi tekköö sinusta ihan tönkön, joten koetappa vähä vilikastua. Herätät kyllä mielenkiintoo muissa ja ihhailijat virittelövät kilivan sinulle verkkojaan. Erityisen hyvin sinulla synkkoo kukon kanssa, jonkinlaene yhteenliittymä on mahollinen ens vuonnakii.

Tuunattuja jouluherkkuja

Joulu on jo ovella (tai ainakin se hiipii jo rappukäytävässä)! Tässä pari helppoa ja tuoretta ohjetta, joilla saat valmistettua herkullista ja hieman uudenlaista maiskuteltavaa joulupöytään. Kattilat ja vuoat esiin: aloita joulumielen keittely ja anna sen levitä!

On piparinleivonnan aika ja tässä olisi tarjolla resepti noihin joulunajan mausteisiin herkkuihin! Ruisjauhon antama aromi ja rapsakkuus tekevät näistä pipareista koukuttavia. Sovitaanko, että nämä herkut ovat terveellisiäkin?

Ruista ranteeseen ruispipareilla
(muutama pellillinen)

125 g voita
1 dl sokeria
1 dl siirappia
2 tl kanelia
1 tl inkivääriä
1 tl piparkakkumaustetta
1 muna
4 ½ dl ruisjauhoa
1 tl soodaa

Kuumenna kattilassa voi, sokeri, siirappi sekä mausteet.

Anna seoksen jäähtyä.

Sekoita keskenään jauhot ja sooda.

Lisää jauhoseos ja muna sokeriseokseen ja sekoita taikinaksi.

Laita taikina jääkaappiin kovettumaan joko muutamaksi tunniksi tai seuraavaan päivään.

Leivo pipareita jauhotetulla alustalla ja paista piparkakkuja 200 asteessa noin 5 minuuttia, paksuja pipareita kauemmin.

Oranssi, mausteinen, pehmeä ja makeahko bataattilaatikko sulaa suuhun. Ja sen valmistus on helpompaa kuin heinänteko- ainekset sekaisin ja uuniin!

Bataattiluatikko

400g keitettyä ja soseutettua bataattia tai valmista bataattisosetta
2 dl kermaa
½ dl siirappia
2 munaa
½ tl suolaa
kanelia, muskottipähkinää, inkivääriä
Voiteluun: voita
(Pinnalle: korppujauhoja ja voinokareita)

Sekoita keskenään kaikki ainekset ja kaada voideltuun vuokaan. Jos haluat, ripottele pinnalle korppujauhoja ja kuvioi pinta, veistä pinnalle halutessasi vielä voinokareita. Paista 175 asteessa noin yksi tunti.

Riisipuuro kuuluu jouluun, mutta oletko kokeillut sitä kylmänä? Appelsiini raikastaa, ja kuohukerma tuo puuroon juhlaa. Mutta varo, tätä voi vahingossa maistella koko kattilallisen!

Viktoorian jäläkiruoka

2 dl puuroriisiä
1 litra (täys)maitoa
2-3 appelsiinia
1 prk kuohukermaa
2 dl sokeria
vaniljasokeria maun mukaan

Keitä riisipuuro puuroriisipakkauksen ohjeen mukaan litraan maitoa ja anna puuron jäähtyä. Purista mehu appelsiineista ja lisää jäähtyneeseen puuroon. Vatkaa kerma vaahdoksi. Lisää puuroon sokerit ja kermavaahto. Laita jääkaappiin odottamaan tarjoilua.
Vinkki! Voit käyttää tähän jälkiruokaan myös edellisen päivän riisipuuron tähteet.

Sennuuden ihanuus ja kurjuus

Lapsuus oli enimmäkseen kivaa, samoin opiskeluaika, ja työelämässäkin oli kiistatta omat hyvät puolensa, mutta nyt neljän vuoden kokemuksella tuntuu siltä että eläkkeellä olo taitaa sittenkin olla ihmisen parasta aikaa. Ainakaan sitä ei kannata kenenkään pelätä. Ikääntyminen tuo tullessaan uusia vaivoja, mutta toisaalta vapausasteiden määrä lisääntyy huomattavasti, erityisesti ajan käytön suhteen. Se joka väittää, että eläkkeellä ne vasta kiireet alkavatkin, ei ole kunnon töissä ollutkaan. Yksin ei kuitenkaan ole kiva vanheta – eikä siihen onneksi ole tarvetta.

Aikaa riittää entistä enemmän sukulaisille mutta myös entisille ja jopa uusille ystäville. Osakuntataustaisille senioriyhdistykset tarjoavat oivan kaveriporukan, joka koostuu iältään ja taustaltaan hyvinkin erilaisista ihmisistä. Savolaisen osakunnan senioriyhdistyksen 75- vuotisjuhlassa vuosi sitten oli opiskelijoita seitsemältä eri vuosikymmeneltä, ja hyvin tulimme toimeen keskenämme. Yhdistyksen hallituksessa meitä on kaksi eläkeläiskeäkkää, loput kolme samoin kuin kaikki toimihenkilöt ovat liki tai yli puolta nuorempia. Nuorsennujen mukaantulo aktiivitoimintaan on ollut todella ilahduttavaa: lisääkin toki mahtuu, ja myös keski-ikäisiä ja vanhempia saisi tulla nykyistä enemmän tekijöiden joukkoon. Sennuus jos mikä on suhteellinen käsite.

Työ työn vuoksi on luonnon vastaista. Luonto ei tunne käsitettä työ, eikä ihmisluontokaan hyväksy ainakaan turhaa työtä. Sama koskee myös harrastustoimintaa: luonto ei tunne sitäkään, eikä ihmisenkään ole järkevää harrastaa mitään pelkän harrastuksen vuoksi. Kyllä siitäkin pitää saada vastinetta tekemiselleen. Vastineen ei kuitenkaan tarvitse olla aineellista, hyvä mielikin riittää, ja sitä saa runsain mitoin toimiessaan osakunnassa tai senioriyhdistyksessä. Vapaaehtoinen talkoohenkinen tekeminen on perinteisesti ollut yhteisöjen vahvuus, ainakin Savossa. Eri ikäisten yhteinen ideointi on rikastuttavaa kaikille osallistujille, toteutusvaiheessa puolestaan joka porukassa joku on aina muita nohevampi jossakin tietyssä asiassa, ja kaikille riittää varmasti järkevää tekemistä.

Suhdetoimintaa moneen suuntaan

Ohjelmaa senioriyhdistyksessä on kertynyt vuosi vuodelta enemmän ja enemmän, kiitos innokkaiden aktivistien hallituksen piirissä ja sen ulkopuolellakin. Uusimpana generaattorina on yhdessä osakunnan kanssa perustettu kansainvälisten asioiden toimikunta. Sen taustalta löytyvät onnistuneet yhdessä suunnitellut ja toteutetut retket Upsalaan 2010 ja Viron Aegviiduun 2011. Vuodelle 2013 kv-toimikunta on valmistellut kaksikin mittavaa tapahtumaa, toisen Tarttoon toukokuussa ja toisen Ruotsin ja Norjan suomalaismetsiin elokuun alussa. Tervetuloa mukaan! Osakunnan kanssa toiminta on muutenkin hyvällä mallilla. Terviksellä oli jopa enemmän sennuja kuin junnuja, toivottavasti molemmista joukoista löytyy kiinnostusta jatkossakin. Osakunta ja senioriyhdistys huolehtivat tietysti kumpikin suvereenisti omista asioistaan, mutta silloin kun tehdään jotakin yhdessä, niiden välisen rajan ei tarvitse näkyä mitenkään.

Oman ohjelman lisäksi tarjolla on runsaasti muutakin ohjelmaa yliopiston piirissä. Yliopiston alumniyhdistyksen kanssa olemme vuosina 2011 2012 pilotoineet kaksoisjäsenyyttä, joka on tarjonnut molempien yhdistysten kaikki jäsenedut varsin edullisesti, 35 eurolla. Suuri osa jäsenistä on käyttänyt tätä mahdollisuutta hyväkseen, mikä rohkaisee suunnittelemaan käytännön jatkamista. Yliopiston rehtori on tukenut pilottivaihetta jäsenetuihin kuuluvan Yliopisto-lehden vuosikerran verran, ja toiveita on tuen jatkumisesta tulevinakin vuosina. Toivottavasti jatkuu ja toivottavasti muitakin senioriyhdistyksiä tulee mukaan mallia testaamaan. Olemme viritelleet myös ajatusta yh-

teistyöstä muiden senioriyhdistysten kanssa, esimerkiksi yhteisten tilaisuuksien järjestämisessä. Yhteisillä illallisilla lokakuun lopussa ajatus sai enimmäkseen myönteisen vastaanoton. Joihinkin tilaisuuksiin voidaan mainiosti kutsua muidenkin yhdistysten jäseniä. Toistaiseksi olemme testanneet ajatusta maistelemalla viskejä yhdessä esolaisten sennujen kanssa, ja hyviltähän ne maistuivat siinäkin seurassa. Yhdessä tekeminen – ja vanheneminen – on sennuuden parhaita puolia.

Entäs sitten se kurjuus? Näin eläkeläissennulle päällimmäisenä on tietysti alati voimistuva tietoisuus siitä, että joskus se tämäkin ihanuus loppuu. Nuoremmilla työelämän vielä raskauttamilla on vaikeuksia löytää aikaa kaikkeen haluamaansa. Kurjaa sekin, mutta aina hyvä valinta on mukaan tulo senioritoimintaan!

Mauno Kosonen
Sennuhallituksen puheenjohtaja

Sennuyhdistysläisiä Heurekassa syyskuussa. Mauno Kosonen reunassa vasemmalla.

Osakuntauutiset

Virkailijavalintamaraton yleiskokouksessa 5.11.

Marraskuun yleiskokouksessa oli yleisöä lähes ennätyksellisen paljon (22 osakuntalaista, lisäksi ulkojäsenet ja sennut) ja kokoustunnelma oli siksikin suorastaan riehakas. Erityisesti huomiota herätti vuksien ja muiden harvemmin Vinnillä käyvien panostus niin osallistumisena kuin virkojen haalimisena. Liekö taannoisilla ex- ja nykykuraattorin kannustusviesteillä ollut osuutta kokouskynnyksen madaltumiseen? Myös Susj toivottaa kaikki uudet aktiivit tervetulleiksi mukaan osakuntatohinaan!

Alla valitut virkailijat (*uusi virkailija* = ensimmäisessä osakuntavirassa).

Varsinaiset virkailijat

Toiminnanjohtaja: Riikka ”Tehosekoitin” Ruuth jatkaa toiminnansotkemista lyhyen mutta menestyksekkään vt-kauden jälkeen. *jatkaa virassa*

Taloudenhoitaja: Demokratian jännitystä koettiin, kun viranhaltija saatiin valita kahdesta ehdokkaasta. Toinen hakijoista oli päässyt paikalle vakuuttamaan kokoustajat, ja valinta oli lopulta lähes yksimielinen. Tilejä hoitelee tulevalla kaudella Oskari ”Suden taittaja toim. huom.” Wäänänen. *uusi virkailija*

Sihteeri: Inspehtorin oikeana jalkana toimii Riina ”Täällä olis taas kutsuja” Puttonen. *jatkaa virassa*

Kevään 2013 emäntä: Marraskuussa ei inspehtorin uhkaavasta murinasta huolimatta saatu emäntää osakunnalle. Myös joulukuun kokouksessa inspi ehti ottaa torkut emännänmetsästyksen aikana. Tällä kertaa tulos oli kuitenkin suotuisa ja emännäksi lupautui Emmi Holopainen. Aplodit Emmille!

Kevään 2013 isäntä: Isäntä sen sijaan saatiin valittua heti ja tehokas saatiinkin. Isännän elkeitä pääsee esittämään Suvi Sumppu Portin.

Päätoimittaja: Heini Arjava ei vielä heittänytkään hanskoja tiskiin. *jatkaa virassa*

Tilintarkastajat ja varatilintarkastajat: Tilintarkastajiksi valittiin Heli Mönttinen *jatkaa virassa* ja Ville-Pekka Vainio sekä Helille varatilintarkastajaksi Pyry Kettunen *jatkaa virassa* ja Ville-Pekalle varatilintarkastajaksi Jussi Karttunen *jatkaa virassa*.

Neuvosten (4) vaali: Neuvoksiksi valittiin Jere Renlund *uusi virkailija*, Laura Takkunen *uusi virkailija*, Seila Pihanurmi ja Miikka Timonen.

Muut virkailijat

Tietotekniikkasihteeri: Pekka Hämäläinen *uusi virkailija*
Maakuntasihteeri: Jasmin ”Vaakunatyttö” Latva-Koivisto *jatkaa virassa*
Kansainvälisten asioiden sihteeri: Vesa Kyyrönen *uusi virkailija*
Kulttuurisihteeri: Annamari Oittinen
Urheiluohjaajat: Valittiin Ville Meriläinen.
Kappalainen: Ville Meriläinen. (Meriläisen virkavalintoja seurattiin halki kokouksen jännityksellä.)
Seniorisihteeri: Tomi ”Vanha isäntä” Lappalainen
Laulunjohtaja ja varalaulunjohtajat: Valittiin Aino Viren laulunjohtajaksi ja Laura Korhonen varalaulunjohtajaksi, molemmat SOLlin raskasta sarjaa. *jatkavat virassa*
Ympäristövastaava: Riina Puttonen
Historioitsija: Riku ”Kuusi lakkia” Salpakari
Lipunkantajat ja varalipunkantajat: Lipunkantajiksi valittiin Miikka Timonen ja Jasmin Latva-Koivisto. Varalipunkantajiksi valittiin Tatu Giordani ja Enna Poutiainen *uusi virkailija*.
Apuemännät: Eija Kurki *uusi virkailija*, Seila Pihanurmi, Paula Kuosmanen *uusi virkailija* ja Alisa Kukkonen *uusi virkailija*
Apuisännät: Sami ”Vanha isäntä 2” Rönkä, Antti ”Vanha isäntä 3” Ruuskanen sekä Antti ”Ei vanha isäntä” Kekäläinen. Joulukuussa seuraan liittyivät Annamari Oittinen ja Silja Ojanen.

Tammikuulle pöydätyt virat: huvipäällikkö, amiraali, valokuvaaja, urheiluohjaaja ja musiikkimestari

Sääntömääräiset toimikunnat:

Asuntolatoimikunta: Jaana Auvinen, Antti Kekäläinen, Laura Korhonen, Pauno Komulainen, Suvi Portin ja Annamari Oittinen
Kurinpitolautakunta: Anni ”Vaviskaa!” Komulainen ja Annamari ”Vaviskaa 2!” Oittinen.
Edustajat Savolaisten ylioppilaiden säätiön valtuuskuntaan: Heini Arjava, Tatu Giordani, Silja Ojanen ja Riina Puttonen
Edustaja Osakuntalaiseen Unioniin: Riikka Ruuth
Edustajat Osakuntien Yhteisvaltuuskunnan kokouksiin: Varsinaiseksi edustajaksi Jaana Auvinen ja varaedustajaksi Riikka Ruuth

Menneitä tapahtumia:

8.10. HYY-ehdokaskoulutus, 12.10. ehdokassitsit
15.10 Lyseokerhon osakuntailta
19.10. Osakuntien Yhteisvaltuuskunnan vuksisuunnistus ja rengastusbileet
20.10. Sarvijuhlat
26.10–27.10. SOLlin konsertit Turussa ja Helsingissä, urheilutoiminnan eksku KuPSin peliin
29.10. KoKaKeKen kieliaiheinen osakuntailta, Osakuntalaisen Unionin vaalistartti, jossa SOS-Su esiintyi
6.-7.11. HYYn edustajistovaalien äänestyspäivät
10.11. Vuksisitsit
12.11. Viliminkippeiden osakuntailta
14.11. OYV:n ylimääräinen kokous
19.–25.11. Talakkunaviikko, salainen Kapitulj hääti muut Vinniltä
24.11. Talakkunat
26.11. Momentin osakuntailta, HYYn vuosijuhlat
30.11.–2.12. SOLlin maakuntakiertue

Loppuvuonna vielä:

8.12. SOSSun kauheimmat joululaulut -konsertti
10.12. Puurojuhla
14.12. Akateeminen joulukonsertti
17.12. SOLlin joulukonsertti
Lyseokerhon järjestämä retki entisille Kuopion lyseolaisille Kuopion lyseon juhliin.

Puolentoista tunnin tee

Teksti ja kuvat:
Emmi Holopainen

Kokeile Kaikkea Kerran -kerhon marraskuisella ekskursiolla suunnattiin Suomenlinnan japanilaiselle Tokuyuan-teehuoneelle. Perillä odotti kaunis ja intiimi tila, jossa saatiin kuulla teeseremonian monista vivahteista. Nautimme "ohuen" teen eli lyhyen version teeseremoniasta, jossa saimme maistaa hienostunutta Matcha-teetä. Suomalaiselle tee ei tosin ollut ohutta – eikä seremonia lyhyt!

Yllä: SavOlaiset teehuoneella odottamassa jännittyneinä teetään. Teemestari valmisti yksitellen jokaiselle oman teekulhollisen, joka vastaanotettiin asianmukaisesti kumartamalla.

Oik. ylhäällä: Teehuonekeittiön varustusta.

Oikealla: Suomalainen teemestari kertoi kiehtovasti teetaiteen historiasta ja opasti kävijöitä oikeisiin toimintatapoihin.

Savon viäntämee
– murremestarin älymassiinasta

– ku eehän tässä ennee millään kynännysällä juttuva viännetä...

Se on olis tuassiisa tarinan viännön aeka – huimoovan uppee ja korkeejännitystä tarjoova sarja Ossuuskunnan siännöt tutuks – tae aenae savoks jatkuu.

Ylleine käätösohje ja elämän tarkotus eli Ossuuskunnan siännöt – osa kolome

IV – Inspehtoorj eli Ite Piäjehu

Ossuuskunnan piäjehu on Helsingin yljopiston rohvessoori – muut rohvessoorit ei kelepoo ku myö ollaan Helssinkin yljopiston allaesia. Taetaakii olla nykyvään niitä ainoita osuuskunnan pestiä mihin pittää olla yljopistolaene eekä aikarajjookaa oo tähä virkaan miärättynnä niinku muilla viroilla ja pestilöellä.

Ja unohuimpa tuas huastelemmaan ihan muuta ku asioo – nii palataampa niihin piäjehun tehtäviin: Piäjehuha valavoo että seorakunta pyssyy kurissa ja herran nuhteessa eikä villinny liiaks opiskelijaelämä huviloehi. Männeinä vuosjsatona tämä on ollunna tosj tärkeetä, ku on oltu vuosjkaavet poessa kotikonnuilta – vuan tokkiisa ee se pien nuhtelu taetas olla pahitteeks nykysillekkää opintien talloojille.

Piäjehu valitaan varsnaessa kokkooksessa ja jos lukusampia rohvessooriloeta virkaan ehotellaan niin vualtoimitus on toemitettava lipetteliöin. Aenakaa ennen ee piäjehuks haettu suoraa, vuan ossuuskuntaleaset ite tutkii ja hutkii ehotella pestiin sopivia oeketa immeisiä.

Jos piäjehu on estynnä virkoosa pitempään hoetamasta, niin sitten on uus jehu valittava. Vuan nykyäähä kaakovalavontakkii onnistuu vaekka ison rapakon takkoo satelliittiin ja muihe virtuaaljvempeleihi avulla esjmerkiks Tuomiosunnuntaita eeltävissä Talakkunoissa – eli iha vähällä ei piäjehun pestistä nykyvää irti piäse.

V – Kuraattorj eli piäjehun käsjkassara ja ylimmäenen piällysmies

Yllimmäesen piällysmiehen roolituksessa suositaan puhtaan senniiliyvven eli ylemmän korkeekoulututkinnon suorittanneita immeisiä. Vuan suohan tokj muuton ossuuskunnan toemintoo tuntovan oekeen immeisennii valita.

Ylimmäenen piällysmies johtaa savonkielisen ja -mielisen tittelisä mukkaesesti ossuuskunnan toemintoo. Lisäks nakki suattoo napsahtoo muihinnii erityistehtävviin ja tokj piäjehulle muuten kuuluvia tehtäviähhii suattaa jootuva tekemää jos piäjehu ei ite paekalle piäse.

Piällysmiehelle on miärätty kahen vuojen virka-aeka ja jos keskenkaeken virastaa livahtaa, nii uus piällysmies valitaan loppukaaveks. Tämä on oeken hyvä rajote jottei pahimmaallaan kaekki käätännön johtohahmot elikkäs johtoporsas napsaha vaehtua kertalaakista. Johtoporsaan muita toemijoeta (toeminnansotkija ja talloosimmeinen) käsitellään tarkemmin sitten seoroovassa osassa.

Rattosata Joolunseutuva ja Entistä Parempata Uutta Vuotta toevottelloo
Jartsa, Murremestarj 2012

M

Itella Oyj